

L'avortament i "la millor llei possible"

Fernando Sebastián Aguilar
arquebisbe emèrit de Pamplona i Tudela

Des del govern ens diuen que volen promulgar "la millor llei d'avortament possible". És un escarni. A hores d'ara, tota persona mitjanament culta sap que **un avortament voluntari és un homicidi amb premeditació i traïdoria**. Avortar no és, com es diu hipòcritament, "interrompre un embaràs". Avortar voluntàriament és destruir violentament una vida humana en el si matern. I això és el que ara volen facilitar els nostres governants a les dones espanyoles. Volen donar-los facilitats perquè matin o facin matar els seus fills.

Totes les persones honestes i decents de l'Estat espanyol, creients i no creients, hem de fer veure amb claredat i amb plena llibertat que **la millor llei d'avortament és la que prohibeixi qualsevol forma d'avortament voluntari**, senzillament perquè és sempre un crim. És un progrés donar facilitats per matar éssers humans innocents en les condicions de la màxima debilitat imaginable per decisió de la mare i amb la complicitat dels professionals de la salut i de la vida? Molts espanyols no volem aquesta mentida de progrés...

Els avortistes recorren sempre al mateix sofisma, considerar i presentar l'avortament des del punt de vista dels adults. **Això és com interpretar el robatori des del punt de vista dels interessos dels lladres**. Sempre hi ha una justificació. Siguem seriosos, el primer afectat per l'avortament és el nen rebutjat, trossejat, assassinat. Per això el veritable punt de vista per valorar humanament l'avortament és el punt de vista del nen avortat. Quin progrés és el que mata impunement als qui no se'n poden defensar? Si no és l'icit matar un nen nou-nat, per què ho ha de ser matar-lo unes quantes setmanes abans que neixi? Només per les conveniències dels més forts. El raonament hauria de ser el contrari, com més feble és un ésser humà, més digne de protecció és, i més inhumà resulta eliminar-lo.

Els antiavortistes no volem que les dones que avorten vagin a la presó. No dic el mateix dels professionals que practiquen els avortaments. El que volem és que les mares en dificultats no hagin d'avortar, el que volem és que l'avortament sigui considerat com el que és, com un crim inhumà i destructor, en comptes de presentar-lo com un dret i una solució. Cap dona no té dret a matar el seu fill. Sí que té "dret" a no tenir fills. I per a això, hi ha de posar els mitjans morals i congruents. Però el fill, una vegada concebut, ja no està sota el seu domini, sinó sota la seva protecció. No és un tumor, és un ésser humà diferent que comença a viure comptant amb la protecció i l'ajuda de la mare. Aquest és arreu el miracle i la força de la vida.

La lluita contra l'avortament cal començar-la en l'educació sexual, humana i moral, dels adolescents, cal començar-la en l'educació de la castedat dels joves. **Les famílies catòliques, els col·legis catòlics, les parròquies, els intel·lectuals i els educadors** en general, que vulguin ser fidels i honests, han de fer un pas endavant i **reaccionar contra l'exaltació del sexualisme salvatge** que s'està implantant a la nostra societat amb l'impuls de les minories nihilistes i el silenci covard de gairebé tothom. En aquesta mentalitat pansexualista, en què s'exalta l'exercici de la sexualitat com a pur joc, de la sexualitat sense amor, sense fecunditat, sense intimitat, sense comunicació personal ni gairebé humanitat, l'avortament és un element més del sistema, l'últim recurs anticoncepcionista enfront d'un embaràs "no desitjat". Només justificable en una cultura que ha perdut el veritable sentit de la

persona i del seu valor sagrat. **Tot el conjunt és una degradació, un humanisme decadent, corromput, destructor.** Aquesta recta educació de la sexualitat i de l'amor es pot fer amb una mentalitat moderna i oberta, fonamentada en una bona antropologia, amb una bona moral positiva i constructiva, orientada al creixement de la persona en l'amor i en la felicitat.

La millor manera de lluitar contra l'avortament és el suport decidit a les mares, a les adolescents i a les dones en dificultats per un embaràs "inoportú". Totes elles necessiten i mereixen un veritable acolliment, amb respecte, amb afecte i amb subvencions, residències, facilitats en el treball i l'habitatge. Educar i ajudar per assolir una visió de la sexualitat veritablement humana, fomentar l'amor i el servei a la vida en el marc d'un amor personal i estable, aquesta és la millor llei contra l'avortament, senyora ministra. Això és progrés, aquest és el camí de la dignificació de la dona i de l'exaltació de la vida. L'altre és egoisme, inhumanitat, corrupció, nihilisme.

Sí, benvingut un debat seriós. **Un debat serè i d'altura, com ha dit la ministra. Però d'altura antropològica i moral, no d'altura de càrrecs ni d'interessos.** Un debat en el qual tots puguem parlar en les mateixes condicions, un debat en el qual els catòlics i totes les persones honestes siguin capaces de parlar i de manifestar-se amb claredat i llibertat, sense timideses, sense condescendències, sense deslleialtats amb la pròpia consciència. Ja és hora que les famílies cristianes reclamin una educació correcta per als seus fills en aquestes matèries, ja és hora que els educadors, intel·lectuals i escriptors contraris a l'avortament s'atreveixin a dir-ho clarament, ja és hora que els polítics cristians i honests que no siguin en consciència partidaris de l'avortament demanin als seus partits llibertat de consciència per votar, tant al PSOE com al PP, i no cedeixin a la disciplina de partit o a les conveniències personals en qüestions greus de consciència.

Tot, per a no ser còmplices d'aquesta matança silenciosa, hipòcrita i cruel dels cent mil avortaments anuals. **La permissivitat davant l'avortament fa de nosaltres un país degradat i corromput.** No volem ser l'"avortador" d'Europa. No podem ser còmplices en aquesta carrera de destrucció moral d'Espanya i dels espanyols.